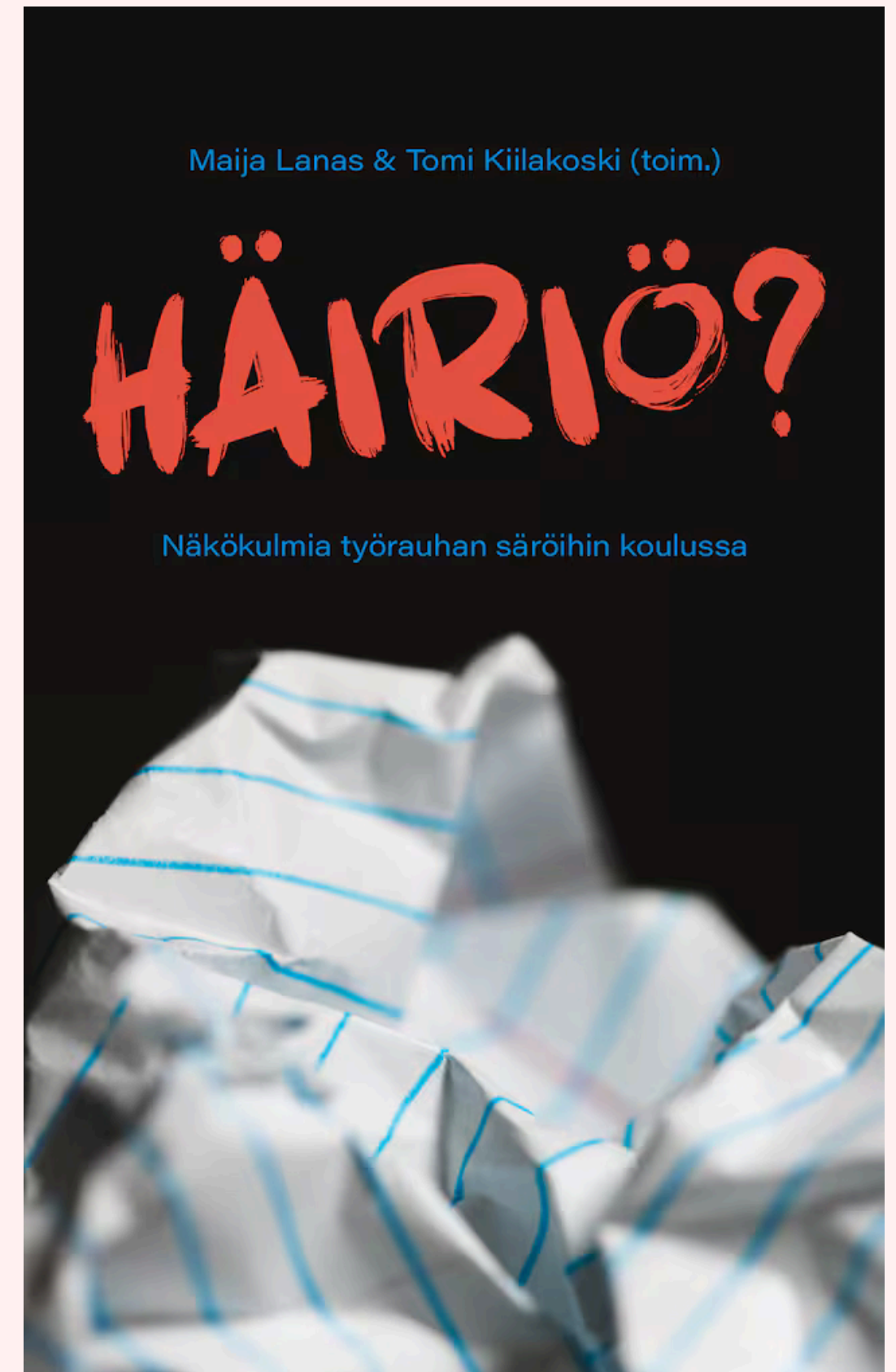

Häiriö? - näkökulmia työrauhan säröihin koulussa

Maija Lanas & Tomi Kiilakoski (toim.)

Kirja käsittelee monipuolisesti erilaisia häiriöitä, joihin koulumaailmassa voi törmätä. Asioita tarkastellaan modernista näkökulmasta useiden tutkijoiden toimesta, eikä teoksessa ongelmia kaadeta lasten niskaan tai syyksi.

Kirjassa käsitellään erilaisia "häiriökäytöksen" muotoja, ADHD-lapsia, rasisimia, toveruussuhteita, digitalisaatiota....

Oivalluksia luetusta

Päällimmäisenä oivalluksena se, kuinka yksilöllistä "häiriökäytöksen" määrittäminen on. Kirja tarjosi ymmärrystä, kuinka aikuiset määrittelevät sen, mikä on häiritsevää käytöstä. Opettaja on isossa valta-asemassa, koska opettajan tunteet ovat mukana, kun joku asia häiritsee. Sen vuoksi koenkin, kuinka tärkeää olisi opettajana yhdessä luokan kanssa pohtia häiritsevää käytöstä ja luoda sille rajat. Näin luokkahuone on yhä turvallisempi lapsille.

Tässäkin asiassa opettajan tunnetaidot nousevat jälleen esiin. Opettaja ei voi impulsiivisesti puuttua kaikkeen tätä häiritseviin tapauksiin. Ne eivät pakolta häiiritse oppilaiden työrauhaa. Myös impulsiivinen puuttuminen on oppilaalle ikävää, mikäli oppilas ei ole tietoinen häiriköinnistä.

Häiriökäytös ja sen yhdistäminen tiettyyn oppilaaseen on myös hyvin leimaavaa. Oppilas saa häirikön leiman ja voi alkaa käyttäytymään yhä enemmän leiman mukaan. Leima taas voi hankaloittaa oppilaan aitoa kohtaamista.

Pohdin myös kohtaako opettaja "häiriköt" sitten samalla tavalla kuin muut oppilaat. Kohtaako opettaja oppilaan jokaisessa hetkessä sellaisena kuin oppilas sillä hetkellä on vai painaako mielessä "häirikkö" leima. Myös "häirikkö" oppilaasta kertominen esimerkiksi opettajan sijaiselle asettaa sijaiselle ennakko-oletukset oppilasta kohtaan, eikä sijainen pääse kohtaamaan tätä samalla tavalla kuin kohtaa luokan muut oppilaat.

